

τὰ μάτια μας 'πὸ τὴν ἀφαγανιά (= πείνα) Πελοπν. (Γαργαλ.) Γουβώνουν σὰν ἀχηβάδες Α. Καρχαβ., Λόγ. πλώρ., 269 'Εγούβωσαν τ' ὁμμάτ'α' Κοτύωρ. 'Εγούβωσαν τὰ μάγ'λα 'τ' αὐτόθ.

γουβωτός ἐπίθ. πολλαχ. γουβουτός Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν.) γκουβουτός Ἡπ. (Κόνιτς. Κουκούλ.) Μακεδ. (Βόιον Γρεβεν. Καστορ. Κοζ. Μοσχοπόταμ.) γουβουτός Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ β ὠ τ ὠ.

1) Ὁ κοῖλος, κοιλανθεὶς ἐνθ' ἄν.: "Εναι γουβωτός ὁ τόπος καὶ δὲν ξανοίγεις μακρὰ (ξανοίγεις = βλέπεις, διακρίνεις) Πελοπν. (Μάν.) Τὸ κόκκαλο αὐτὸ εἶναι γουβωτὸ Ἀθῆν. Τὰ μ'ψούρια ἦταν γκουβουτὰ καὶ χου-ματένια (μ'ψούρι = εἶδος σκεύους) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) 2) Κυρτός Ἡπ. Πελοπν. (Ἡλ.) 3) Κωνοειδής Ἡπ. Πελοπν. (Ἡλ.) 4) Οὐς., βαθύ σκεῦος, δοχεῖον Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Κοζ.)

γουμεντέας ἐπίθ. Πόντ. (Κοτύωρ.) ἐγουμεντέας Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. γουμεντοῦ.

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ε ῦ ὠ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -τ έ α ς. Ὁ φειδωλευόμενος, ὁ γλίσχρος ἐνθ' ἄν.

γουμεύω Πόντ. (Κοτύωρ.) γουμεύω Πόντ. (Χαλδ.) ἐγουμεύω Πόντ. (Χαλδ.) Ἀόρ. ἐγούμεφα.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *Kıymak*. Ὁ τύπ. ἐ γ ο υ ε ῦ ὠ ἐκ τοῦ ἄορ. ἐ γ ο ῦ ε ψ α.

Φειδωλεύομαι, φείδομαι ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀς ἐσέ τὴν ψή μ' ἔ' ἐγουμεύω (δὲν λυποῦμαι τὴν ψυχὴν μου διὰ σέ) Πόντ. (Κοτύωρ.)

γουγούλεμα τό, ἐνιαχ. γουγούλιμα Στερελλ. (Ξηρόμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ο υ λ ε ῦ ὠ.

Θωπεία ἐνθ' ἄν.: Θέλ' γουγουλέματα Ξηρόμ.

γουγουλεύω Λεξ. Αἰν. γουγουλεύου Στερελλ. (Ξηρόμ. Τριχων.)

Λέξεις πεποιημένη.

1) Περιέρχομαι τόπον τινὰ ἀνερευνῶν, ψηλαφῶν καὶ βραδύνω ὡς ἀσχολούμενος εἰς ἀνερεύνησιν Λεξ. Αἰν. 2) Θωπεύω, περιποιῶμαι νήπιον ἢ ζῶον, ἐκπληρῶ τὰς ἐπιθυμίας του Στερελλ. (Ξηρόμ. Τριχων.): Γιὰ νά 'ῆς πράματα, πρέπ' νά τὰ γουγουλεύς (νά 'ῆς = νὰ ἔχῃς) Τριχων. Γουγούλω' τα τὰ μ'κρά αὐτόθ.

γουγουλίζω Ἡπ. γουγουλίζου Στερελλ. (Αἰτωλ.) γουγ'λίζου Μακεδ. γουγουλνίζου Μακεδ. (Βόιον) γουγουλάου Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.) γουγουλνῶ Μακεδ. (Βόιον Κοζ.)

Λέξεις πεποιημένη.

1) Ἐπὶ τῆς περιστρεφῆς, παράγω τοὺς γνωστοὺς κρωγμοὺς τοῦ πτηνοῦ Μακεδ. (Βόιον Κοζ.): Γουγουλνίζ' τοῦ πιρ'στέρ' Βόιον. Γουγουλνίει τοῦ πιρ'στέρ' Κοζ. 2) Ἐπὶ τοῦ νηπίου, ψελλίζω, πειρῶμαι νὰ ὁμιλήσω Ἡπ. Μακεδ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.): Ἀρχισε νὰ γουγουλίζῃ τὸ παιδί Ἡπ. Γουγουλάει τὸ παιδάκι μου! Βάλτ. Ἀρχίνησε καὶ γουγουλάει ὁ δράκος (= τὸ ἀβάπτιστον ἀρσενικὸν νήπιον) Γαργαλ. Συνών. χ α λ ε ο υ ρ ί ζ ω. 3) Ξεγελῶ νήπιον μὲ γλυκεῖς, θωπευτικὸς λόγους διὰ νὰ ἡσυχάσῃ Στερελλ. (Αἰτωλ.): Γουγούλ'σ' του νιὰ ψ'χούλα τοῦ πιδάκ', γιὰ νὰ ξιχάσ' (νιὰ ψ'χούλα = ὀλίγον). Τοῦ γουγούλ'ζι ἡ θειά

τ' τοῦ πιδὶ καὶ σώπασι ἀπ' τὰ κλάματα. 4) Δικαιολογῶ παραπτώματα Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τ'ς παίρι τὰ κλινιμιά καὶ τοὺν γουγούλ'ζι. Νὰ τώρα ἡ προκουπή τ'!

γουγούλισμα τό, Ἡπ. γουγούλ'σμα Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) γουγούλημα Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Φιγάλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ο υ γ ο υ λ ί ζ ω.

1) Τὸ λάλημα τῶν πτηνῶν Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Τὸ ψέλλισμα, ἡ προσπάθεια τοῦ νηπίου νὰ ὁμιλήσῃ Ἡπ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ.): Ἀρχίνησε τὰ γουγουλίσματα τὸ παιδάκι μου! (Βάλτ.) Ἀκῶ τὰ γουγουλίσματα τῆς δρακοῦς μου (δρακοῦ = θηλυκὸν ἀβάπτιστον νήπιον) Γαργαλ. 3) Περιποίησης νηπίου μὲ γλυκεῖς λόγους καὶ θωπείας καὶ κατ' ἐπέκτασιν θωπεία Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τὰ παιδιὰ δὲ θέλ'νι γουγούλ'σμα, ἄμα κἀν'νι ζ'μιές.

γουνδάκι τό, πολλαχ. γ'δάκ' Ἡπ. (Ἑλληνικ.) γ'δάτσι Μεγίστ. γ'δάτσ' Μύκ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ά κ ι.

Μικρὸν γ ο υ δ ῖ, ἰγδῖον ἐνθ' ἄν.: Νὰ τρώγῃς τὸ γουνδάκι, γιατί' μαύρισε Ἰων. (Σμύρν.) Στούμπ'σα ψίχα κανέλα 'ς τοῦ γ'δάκ' (ψίχα = ὀλίγη) Ἡπ. (Ἑλληνικ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γουνδάκης Μακεδ. (Σέρρ.)

γουνδάρω Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ ω.

1) Χρονοτριβῶ ἐνθ' ἄν.: Τί γουνδάρεις, μωρῇ; Κάνε γρήγορα τὴ δουλειά σου! Γαργαλ. 2) Μεταφ., ἀνυπνίζομαι ἐνθ' ἄν.: Κεῖνο τὸ παλιόπαιδο κρύβεται 'ς τὶς μάντρες καὶ γουνδάρει Ποταμ.

γούδας ὁ, Πεποπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ο υ δ ῖ καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -α ς.

1) Ὁ χρονοτριβῶν ἐνθ' ἄν. 2) Μεταφ., ὁ ἀνυπνίζόμενος ἐνθ' ἄν.

γουνδέτα ἡ, Λεξ. Μ. Ἐγκυκλ. Δημητρ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἡ ἐκ μετάρτης ἢ βάμβακος καὶ εἰς μικροὺς θυσάνους καταλήγουσα κ α λ τ σ ο δ έ τ α τῶν φουστανελοφόρων ἐνθ' ἄν.

γουδι τό, ἰγδῖν Πόντ. (Ὀφ.) ἰγδῖ Πόντ. (Σινώπ.)— Λεξ. Βλάχ. ἰγδῖν Πόντ. (Κοτύωρ. Νικόπ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἰγδῖ Πόντ. (Κοτύωρ. Σεμέν.) ὀγδῖ Ν. Πολίτ., Παροιμ. 2,91 γουδῖν Ἀμοργ. Κῶς (Καρδάμ.) Πόντ. (Χαλδ.) γουδι κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. (Χαβούτσ.) γδῖν Κύπρ. (Μένοικ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Χίος (Πισπιλ. Πύργ.) κ.ά. γδῖ Βιθυν. (Πιστικοχ.) Θάσ. Θήρ. Κάλυμν. Κάρπ. (Ἀπέρ. Ἐλυμπ.) Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. κ.ά.) Κύπρ. Κῶς (Πυλ. κ.ά.) Μέγαρ. Μεγίστ. Μύκ. Νίσυρ. Πάτμ. Ρόδ. Σύμ. Τῆλ. Τῆν. Χάλκ. Χίος (Βροντ. Καρδάμ. Κουρούν. Πισπιλ. κ.ά.)— Λεξ. Βάιγ' Φύλλ. Μπριγκ. γ'δῖ Ἀλόνν. Εὐβ. (Αἰδηψ. Ἀγία Ἄνν.) Ἡπ. (Δωδών. Ἑλληνικ. Πλάκ.) Θάσ. Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Πήλ. Τρίκερ. Φάρσαλ. κ.ά.) Θράκ. (Αἰν. Ἀμόρ. Ἑλληνοχώρ.) Ἰμβρ. Μ. Ἀσία (Κυδων.) Λέσβ. (Ἀγιάσ. Πολιχνῖτ. κ.ά.) Λῆμν. Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Δρυμ. Σιάτ. Σιδηρόκ. Χαλκιδ. κ.ά.) Σάμ. (Κοικάρ. Μαυραντζ. κ.ά.) Σκόπ. Σαμοθρ. Στερελλ. (Ἰτέα Καρπεν.) Σκῦρ. γδῖν Κύπρ. γδῖ Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κάρπ. Κῶς (Πυλ.) Μεγίστ. Ρόδ. γτῖν Κύπρ. (Μεσαρ. κ.ά.) γτῖ Κάρπ. (Μεσοχώρ.) Χάλκ. ἰκδῖν Κύπρ. χτῖν Κύπρ.

(Γερμασ. Κυθρ. Λευκωσ. Μεσαρ. κ.ά.) 'χτί Κύπρ. Ρόδ. Χάλκ. Ἰγδι Κορ., "Ατακτ. 4,182 ἐγδὲν Πόντ. ἐγδὴ ἤ, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. "Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἐγδὴ Πόντ. ('Αμισ.) Πληθ. 'γτίδικια Κύπρ. 'χκιά Κύπρ. (Γερμασ.)

'Εκ τοῦ 'Ελληνιστικ. οὐσ. *ἰ γ δ ἰ ο ν*, ὑποκορ. τοῦ ἀρχ. οὐσ. *ἰ γ δ υ ς*. Διὰ τὸν σχηματισμὸν βλ. Γ. Χατζιδ., MNE 1,394. Οἱ τύπ. *ἰ γ δ ἰ* καὶ εἰς Γερμ., 'γ δ ἰ ν καὶ εἰς Μαχαιρ. 1,84 καὶ 214 (ἐκδ. R. Dawkins), 'γ δ ἰ καὶ εἰς Γερμ. Διὰ τὸν τύπ. *ἰ κ δ ἰ ν* πβ. Μαχαιρ. 2,242 (ἐκδ. R. Dawkins), ὅπου ὁ τύπ. 'κ δ ἰ ν. 'Ο τύπ. *ὀ γ δ ἰ* καὶ εἰς Πεντάτευχ. (ἐκδ. Hesselung) 'Αριθμ. 11,8 καὶ "Εξοδ. 26,9. Διὰ τὸν τύπ. 'χ τ ἰ ν βλ. Χ. Παντελίδ., Φωνητ., 46. Πβ. καὶ Σ. Μενάρδ., 'Αθηνᾶ 6 (1894), 158.

1) 'Αγγεῖον ἐκ λίθου, μετάλλου ἢ ξύλου, εἰς τὸ ὁποῖον κονιοποιοῦνται ἢ πολτοποιοῦνται σκληραὶ ὕλαι, τὸ ἀρχ. ἰγδύς, ὄλμος, ἰγδίων κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων.(Χαβουτσ.): *Γουδί ξύλινο - μπρούτζινο - τῆς σκορδαλιᾶς - τοῦ πιπεριοῦ κοιν. Γουδί τοῦ σπιτιοῦ - τοῦ φαρμακείου. Μὴ βάλῃς καντὸ νερό 'ς τὸ γουδί, γιατί σκάζει κοιν. Φέρε μου τὸ γουδί νὰ κάνω ἀλιάδα Κέρκ. Βαθύνω τὴν ἐγδὴν Κερασ. "Επαρε τὴν ἐγδὴ καὶ κοπάνισο σκόρδο "Οφ. Εἶμαι 'ποσταμένος' τὰ κόκκαλά μου ἐγ κομμένα σὰ νὰ ἔμ' με κουπανίσης μέσ' 'ς τὸ 'γδῖν Κύπρ. || Φρ. "Εγινε γουδί ἀπὸ τὸ μεθύσι (ἐμεθύσθη ὑπερμέτρως) Πελοπν. ('Επίδ. Κορινθ. Μεσσην. Τρίκκ.) — Μ. Λελέκ., 'Επιδόρπ., 234. Εἶναι μαζωμένοι σὰ 'ς τὸ γουδί (ἐπὶ μεγάλου συνωστισμού) "Ηπ. || Παροιμ. φρ.: *Τὸ γουδί τὸ γουδοχέρι* (ἐπὶ τῶν ἐπιμενόντων εἰς τὰ αὐτὰ) σύνθηθ. "Ολοι γουδί κι αὐτὸς γουδοχέρι (ὁμοίως) I. Βενιζέλ., Παροιμ.², 195, 242. *Τὸ 'γτὶν τζαὶ τὸ γτουσέρν* (ὁμοίως) Κύπρ. *Τὸ 'γδῖν καὶ τὸ 'γδοχέρι* (ὁμοίως) Σύμ.*

Τὸ γουδί, τὸ γουδοχέρι | καὶ τὸν κόπανο 'ς τὸ χέρι (ὁμοίως) πολλαχ.

Τὸ γουδί, τὸ γουδοχέρι, | τὸ δικό σου τὸ χαμπέρι (ὁμοίως) Πελοπν. (Γεράκ.) || Παροιμ.

— *Καλημέρα σύντεκε, — ἐγδὶν πελεκῶ*

— *πόσα κότᾶ παίρει; — καρυδέενεν ἔν'*

(κότᾶ = μύδια' ἐπὶ τοῦ ἄλλα ἐρωτωμένου καὶ ἄλλα ἀποκρινομένου) Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ.ά. Τρίφ' του 'ς τοῦ 'γδ' σ' (ἐπὶ πραγμάτων μὴ ἀρεστών) Μ. 'Ασία (Κυδων.) *Ηῆρ' ἡ νύφη μας τὸ γουδί πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα* (εἰρων. ἐπὶ τῶν καυχωμένων δι' ἀνύπαρκτον κατόρθωμα) I. Βενιζέλ., Παροιμ.², 110, 262. *Κοπανίζει τὸ νερόν μέσα 'ς τὸ 'γτὶν* (ἐπὶ τοῦ ματαιοπονοῦντος) Κύπρ. *'Εβάλλιτι τοῦ ριζόν 'ς τοῦ 'γδῖν κι κουπανᾶτι του* (συνών. με τὴν προηγουμ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) *Τὸ νερό μέσ' 'ς τὸ γουδί* (ὁμοίως) Κωνπλ. 'Σ τοῦ γουδί νιαρό (ὁμοίως) Θράκ. ('Αδριανούπ.) 'Ατὸς ποῦ 'ς σὴν ἐγδὴν ἀπέσ' νερόν κοπανίζ' (ὁμοίως) Κοτύωρ. *Κοπανάει ἀέρα μέσ' 'ς τὸ γουδί* (ὁμοίως) Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ. 'Αγέρα κουπανίζ' μέσ' 'ς τοῦ 'γδῖ (ὁμοίως) Λέσβ. κ.ά. || "Δσμ.

'Η Χαρίκλεια 'ς τὴν αὐλή της | ἐβρός ἔχει τὸ γουδί της Παξ.

Μιᾶς κοντουροῦς τὸ τέρτιν της δγὸ χρόνια με τυράνγειεν καὶ τὸ κορμίν μου ζωντανόν 'ς τὸ 'γδῖν μου τὸ κουπάνγειεν Κύπρ. Συνών. *λουμί, μουρτάρει, μπόμπα, ντουμπέκι, σκορδογούδι, σκορδοστόμπι, χαβάνι.* 2) Μεταφ., ἡ κεφαλὴ 'Αλόνν. Λέσβ. ('Αγιάσ. Μυτιλήν. κ.ά.) Μ. 'Ασία (Κυδων.) Σάμ. Σαμοθρ. Χίος (Καρδάμ. κ.ά.): *Τὰ 'γδιὰ σας εἶμι ἀδεγανά, δὲν ἔχιν*

*δράμ' μυαλό Λέσβ. Βάλ' του καλὰ 'ς τοῦ 'γδῖ σ' 'Αγιάσ. Συνών. φρ. Βάλ' το καλὰ 'ς τὸ μυαλό σου — 'ς τὸ κεφάλι σου. Θὰ σπάσου τοῦ 'γδῖ σ' Λέσβ. "Αμ δὲν κατιβάζ' κι σένα τίποντα τοῦ 'γδῖ σ'! 'Αλόνν. Λεῖψ' ἀπ' τοῦ 'γδῖ μ'! (= μὴ με ζαλίζης) Μυτιλήν. "Ε, π' νὰ φᾶς τοῦ 'γδῖ σ'! (ἀρά) Σάμ. || Παροιμ. φρ. *Γιὰ κοῦν' σ' τὸ 'γδῖ σ', νὰ δῶ τί ἔχ' μέσα* (εἰρων. ἐπὶ ἀνοήτως ὁμιλούντων) Κυδων. || "Δσμ.*

Κλέφτιτι τὰ ψαρέλια μας, κλέφτιτι τσι τὰ ζά μας, τσ' ἄμα μᾶς δῆτι 'ς τὴ μοναξιὰ, κόφτιτι τσι τὰ 'γδιὰ μας

'Αγιάσ. β) 'Η κουρευμένη κεφαλὴ Τῆν. 3) Μετων., ὁ βραχὺς τὸ ἀνάστημα καὶ παχὺς Μακεδ. (Σιάτ.) 4) Παιδιά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ χώρου ἐπιπέδου τοποθετεῖται ὀριζοντίως ξύλινον *γ ο υ δ ἰ*, ἐπ' αὐτοῦ δὲ κάθηται εἰς τῶν παικτῶν τηρῶν κάθετον τὸν κορμὸν καὶ τεταμένους καὶ ἠνωμένους τοὺς πόδας κατὰ τὰ ἄκρα. Κρατῶν διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐσβεσμένον κηρίον, προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀνάψῃ ἀπὸ ἑτερον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ διὰ τῆς ἐτέρας χειρὸς. 'Ο ἀποτυχὼν εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην ἀντικαθίσταται ὑπ' ἄλλου κ.ο.κ.

'Η λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γουδῆς* Μῆλ. Πελοπν. (Τσιτάλ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γουδί 'Αθῆν. Γουδὶν Κύπρ. (Πάφ. κ.ά.) Γουδ' "Ηπ. ('Αγναντ.)*

γουδιάζω Α. Κρήτ. γουδιάζουν Θράκ. (Σουφλ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ο υ δ ἰ*.

Κτυπῶ, *κοπανίζω* τι ἐντὸς ἰγδίου πρὸς πολτοποιήσιν ἢ κονιορτοποιήσιν ἔνθ' ἄν.: *Γουδιασμένο ἀλεύρι. Συνών. γ ο υ δ ο κ ο π α ν ἰ ζ ῶ, γ ο υ δ ο τ ρ ῖ β ῶ.*

γουδοκέφαλος ἐπίθ. 'Ιων. (Σμύρν.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γ ο υ δ ἰ* καὶ *κε φ ᾶ λ ι*.

'Ο ἐπίμονος: "Ο,τι νὰ τοῦ πῆς δὲ σ' ἀκούει. *Εἶναι ἓνας γουδοκέφαλος* μεγάλος. Συνών. *ξεροκέφαλος.*

γουδοκόπαλο τό, ἀμάρτ. ἐγδοκούπαλον Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. *γ ο υ δ ἰ*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *ἐ γ δ ἰ*, καὶ *κο π ᾶ λ ι*.

Γ ο υ δ ο κ ὀ π α ν ο 1, τὸ ὅπ. βλ.

γουδοκοπανίζω ἐνιαχ. 'γδοκοπανίζω Θήρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ο υ δ ἰ* καὶ τοῦ ρ. *κο π α ν ἰ ζ ῶ*.

Τρίβω, κονιορτοποιῶ ἐντὸς *γ ο υ δ ἰ ο ὕ*: 'Γδοκοπανίζω τὸν καφέ. Συνών. *γ ο υ δ ἰ ᾶ ζ ῶ, γ ο υ δ ο τ ρ ῖ β ῶ.*

γουδοκόπανο τό, ἐνιαχ. γουδουκόπανον Μακεδ. (Καταφύγ. κ.ά.) 'γδοκόπανος ὁ, Θήρ. γουδουκόπανους "Ιμβρ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γ ο υ δ ἰ* καὶ *κ ὀ π α ν ο ς*.

Γ ο υ δ ο χ ῆ ρ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Φέρι μ' δού γουδουκόπανον νὰ τσακίσουν τ' ἀμύγδαλα* "Ιμβρ. *Τὰ σκουρδουγούδια ἔχ'ν ξ'λέμιον γουδουκόπανον αὐτόθ.* Συνών. *γ ο υ δ ὀ σ τ ο υ μ π ο ς, γ ο υ δ ο χ ῆ ρ ι, κ ὀ π α ν ο ς, μ ᾶ τ σ α.*

γουδόστουμπος ὁ, ἐνιαχ. γουδόστομπος Λεξ. Γαζ.

'Εκ τῶν οὐσ. *γ ο υ δ ἰ* καὶ *σ τ ο ὕ μ π ο ς*.

Γ ο υ δ ο χ ῆ ρ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γουδοτρίβω Α. 'Εφταλ., Μαζώχτρ., 44.

'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ο υ δ ἰ* καὶ τοῦ ρ. *τ ρ ῖ β ῶ*.

Κονιορτοποιῶ ἐντὸς *γ ο υ δ ἰ ο ὕ*: *Γουδοτρίβει κανέλες*

